

திவ்விய பலிபூசை மெய்யான பலி

(பூசைப்பலிப் போல் பாக்கிய செல்வம் புவியில் இல்லையே! இவ்வரிய செல்வத்தின் மகத்துவத்தை கத்தோலிக்கர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக இவ்விதழ் திவ்விய பலிபூசையை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. வாசகர்கள் அனைவரும் இதனை தியானித்துப் பயன்பெற உங்களை அழைக்கிறோம். -ஆர்.)

மேற்றிராணிமார்கள் தங்கள் மேற்றிராசனத்தைச் சேர்ந்த விசுவாசிகளுக்கு திவ்விய நற்கருணைப் பக்தியையும், திவ்விய பலிபூசை பக்தியையும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். தேவ கோபாக்கினை அமரவும், உலக சமாதானம் ஏற்படவும் நாம் எல்லோரும் கையாள வேண்டிய சாதனங்கள் திவ்விய நன்மையும், திவ்விய பலிபூசையுமாம்.

இவ்வுன்னத நோக்கம் வெற்றிகரமாய் முடிய வேண்டுமானால், பின்வரும் ஐந்து விஷயங்களை பங்குக் குருக்கள் தத்தம் கிரீஸ்தவர்களுக்குத் தெளிவாய் எடுத்துக் காண்பிக்க வேண்டுமென்று உரோமை அறிக்கை கூறுகிறது.

1. திவ்விய பலிபூசையின் மேன்மை, அதன் நோக்கங்கள், அதனால் விளையும் அறவில்லாப் பலன்கள், பூசைச் சடங்குகள், அவைகளின் அர்த்தம்.

2. ஞாயிற்றுக்கிழமை, கடன் திருநாட்களில் பூசை காணவேண்டிய கண்டிப்பான கடமை. அந்நாட்களில் திவ்விய பலிபூசை காண்பது நாம் சர்வேசுரனுக்குச் செய்யும் மகா அவசியமான பொது வெளி ஆராதனை.

3. நமக்கு அவசரமான உபகாரங்களைப் பெறுவதற்கும், தேவ நீதிக்குப் பரிகாரம் செய்வதற்கும் ஏற்ற வழி திவ்விய பலிபூசை. கிரீஸ்தவர்கள் இதை நன்கு உணர்வார்களேயாகில் அநுதினமும் திவ்விய பலிபூசைக் காண பின்வாங்கமாட்டார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு அபரிமிதமான தேவ ஆசீர்வாதமும், நவமான உபகாரங்களும், பாவத்திற்குரிய அநித்திய தண்டனையின் மன்னிப்பும் பெறுவார்கள்.

4. பூசையில் தெய்வீக பந்தியில் அமர்ந்து நற்கருணை அருந்தும் பாக்கியம்.

5. மோட்ச வாசிகள், உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்கள், இவ்வுலகிலுள்ள விசுவாசிகள் இவர்களுக்குள் இருக்கும் ஐக்கியமாகிய அர்ச்சிஷ்டவர்களுடைய சமூதீதப் பிரயோஜனமென்கிற ஆறுதலான வேத சத்தியம்.

திவ்விய பலிபூசையைப் பற்றிய மேற்கூறிய ஐந்து காரியங்களையும் நாம் விபரமாய் எடுத்துரைக்க வேண்டுமானால், வெகுவாய் நீளும். சில முக்கியமான அம்சங்களை மாத்திரம் இங்கு எடுத்துக் காண்பிப்போம்.

தொன்றுதொட்டு உலகில் பலிகள் நடந்தேறிவருகிறது

ஆதாமின் குமாரன் நீதிமான் ஆபேல் ஆட்டுக்குட்டியை தேவனுக்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். சகல விசுவாசிகளுக்கும் ஆதி பிதாவாகிய ஆபிரகாம் தேவனுடைய கட்டளைப் பிரகாரம் தமது ஏக குமாரன் ஈசாக்கைப் பலி கொடுக்கத் தயாராயிருந்தார். பெரிய குருவாகிய மெல்க்கிசெதெக் அப்பத்தையும், இரசத்தையும் சர்வேசுரனுக்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். அஞ்ஞானிகள் தங்கள் தேவதைகளுக்கு எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும், கனிவர்க்கங்களோ, ஆடு மாடுகளோ, தின்பண்டங்களோ இவைகளைப் பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கிறார்கள். அது போலவே, பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் தேவ பிரஜைகள் தேவனுக்கு பலி சமர்ப்பித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

பலியின்றி வேதமில்லை

இந்தப் பலிகள் எல்லாம் மெய்யான பலியான திவ்விய பலிபூசையின் முற்குறிப்புகளாகவும், அடையாளங்களாகவும் இருந்தன. தீர்க்கதரிசனங்களும் இதற்கு அத்தாட்சி. 'உங்கள் மட்டில் எம் மனது திருப்திகொள்ளாது: உங்கள் கரத்தினின்று காணிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வோம் என்கிறார். சேனைகளின் ஆண்டவர், சூரியன் உதயம் தொட்டு அஸ்தமன பரியந்தம் நமது நாமகரணம் ஜனங்கள் நடுவில் மகத்தானதாயிருக்கின்றது. எவ்விடத்திலும் சுத்தமான காணிக்கை எனக்குப் பலியாக்கி ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது.' (மலக்கியா.1:10,11)

இத்தீர்க்கதரிசன வாக்கின்படி சகல இடங்களிலும் பலியாக்கி ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் சுத்தமான காணிக்கை திவ்விய பலிபூசையன்றி வேறல்ல.

திவ்விய பலிபூசை ஸ்தாபித்த விதம்

சுவிசேஷர்களான மத்தேயும், மாற்கும், லூக்காவும், பவுல் அப்போஸ்தலரும் திவ்விய பலிபூசை ஸ்தாபித்த விதத்தை வெகு தெளிவாய் வரைந்திருக்கிறார்கள். (மத்.26:26-28, மாற்கு 13:22-24, லூக்.22:19-20, 1கொரி.11:23-25)

அர்ச். சின்னப்பர் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய முதல் நிருபம் 11-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லுகிறதாவது:

'ஆண்டவரிடத்தில் நான் பெற்றுக் கொண்டதையே உங்களுக்குக் கையளித்தேன். அதென்னவெனில், ஆண்டவராகிய சேசுநாதர் தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த இராத்திரியிலே அப்பத்தை எடுத்து, தோத்திரம் பண்ணி, அதைப்பிட்டு: நீங்கள் இதை வாங்கிப் புசியுங்கள். இது உங்களுக்காகக் கையளிக்கப்படும் என் சரீரமாயிருக்கிறது. என் ஞாபகமாக இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். அசனம் பண்ணின பின்பு அந்தப் பிரகாரமே அவர் பாத்திரத்தை எடுத்து: இந்தப் பாத்திரம் என் இரத்தத்தில் புதிய உடன்படிக்கையாயிருக்கின்றது. இதை நீங்கள் பானம் பண்ணும் போதெல்லாம் என் ஞாபகமாகச் செய்யுங்கள்" என்றார்.

இவ்வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், நமது அன்புள்ள இரட்சகர் தமது திருச்சரீரத்தையும், திருஇரத்தத்தையும் சற்பிரசாத குணங்களுக்குள்ளே அமைத்து இரத்தஞ் சிந்தாத பலியாகப் பரம பிதாவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார் என்பதே.

பாரம்பரியத்தின் சாட்சி

அப்போஸ்தலர்களும், அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த மேற்றிராணிமார்களும், குருக்களும் இந்த அர்த்தத்தோடே திவ்விய பலிபூசை செய்தார்கள் என்று சரித்திரவாயிலாய் அறிகிறோம்.

திருச்சபையில் ஆதிகாலம் துவக்கி, 16-ம் நூற்றாண்டு வரையில் ஐரோப்பா முழுவதும் பலிப்பீடம் இல்லாத கிறிஸ்தவக் கோவில் கிடையாது என்பது உண்மை. நமது புரொட்டெஸ்டாண்டு சகோதரர்கள் அர்ச். அகுஸ்தீன், அர்ச். கிரகோரியார், அர்ச். ஜெரோம், அர்ச்.சிரில், அர்ச். ஜான் கிறிசொஸ்தம், அர்ச்.

சிப்பரியான், அர்ச். பேட்ரிக் இவர்கள் எல்லோரும் பெரிய அர்ச்சிஷ்டவர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்வார்கள். அவர்களுடைய பெயரால் தேவாலயங்களை கட்டுவார்கள். அவர்களுடைய பெயரைத் தரித்துக் கொள்வார்கள். இந்த அர்ச்சிஷ்டவர்கள் எல்லோரும் திவ்விய பலிபூசை செய்தார்களாவென்று கேட்டால், ஆம் அவர்கள் பூசை செய்தார்களென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தப்ப முடியாது. அர்ச். மோனிக்கம்மாள் சாகிறதற்கு முன், தமது நேச குமாரன் அர்ச். அகுஸ்தீனைக் கேட்டது ஒரேயொரு காரியம்: 'நான் இறந்து போன பிற்பாடு திவ்விய பலிபூசையில் என்னை மறக்க வேண்டாம்".

இன்றைக்கு கத்தோலிக்கக் குருக்கள் செய்யும் திவ்விய பலிபூசையானது அர்த்த சாரமற்ற சடங்கென்று பிதற்றுகிறவர்கள் அர்ச். அகுஸ்தீன் செய்த பூசையும் அர்த்த சாரமற்ற சடங்கென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கும். ஆனால், அப்படிச் சொல்லத் துணிய மாட்டார்கள்.

இங்கிலாந்து தேசத்து அரசன் எட்டாவது ஹென்றி என்பவருக்கு 1521-ம் வருடம் அக்காலத்தில் திருச்சபையை ஆண்டுவந்த 10-வது லியோ பாப்பரசர் 'விசுவாசத்தைக் காப்போன்" என்கிற மகிமைப் பட்டத்தை நல்கினார். இது லூத்தர் என்பவருக்கு விரோதமாய் ஏழு தேவதிரவிய அநுமானங்களை அங்கீகரித்து மறுப்பு எழுதினதற்கு சன்மானம். இம்மகிமைப் பட்டத்தை இங்கிலாந்து தேசத்து பாராளுமன்றமும் 1544-ம் வருடம் ஊர்ஜிதப்படுத்தி, அந்நாள் துவக்கி இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையில் இங்கிலாந்து இராஜாக்களும், இராணிகளும் இந்நாமத்தைத் தரித்து வந்து இருக்கிறார்கள். இதை மறுப்பார் ஒருவரும் இல்லை.

எங்கும் எப்போதும் எவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட போதனையானது மறுக்கப்படாத சத்தியம். திவ்விய பலிபூசையானது இப்பேர்ப்பட்ட போதனை.

திவ்விய பூசை மெய்யான பலி

மனித கடவுளாகிய திவ்விய சேசு கிறிஸ்துநாதர் கல்வாரி மலையில் சிலுவையில் அறையுண்டு, கடைசித் துளி வரையில் தமது விலைமதிக்கப்படாத திரு இரத்தத்தைச் சிந்தி, தமது பரம பிதாவுக்குத் தம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்து நம்மை இரட்சித்தார் என்பது குன்றாத சத்தியம்.

இத்திருச்சிலுவைப்பலியைப் புதுப்பித்து நமது பீடங்களின் மேல் அப்பத்தின் குணங்களுக்குள்ளேயும், இரசத்தின் குணங்களுக்குள்ளேயும் குருவானவரின் கரங்களால் சேசநாதருடைய திருச்சரீரத்தையும், திரு இரத்தத்தையும் ஒப்புக்கொடுக்கிறதே திவ்விய பலிபூசை எனப்படும்.

சிலுவையின் பலி இரத்தம் சிந்தின பலி. பீடத்தின் பலி இரத்தம் சிந்தா பலி. இந்த இரண்டு பலியும் ஒரே பலிதான். ஏனென்றால், இவ்விரு பலிகளிலேயும் சேசநாதர்தான் பிரதான குருவும், பலிபொருளாகவுமிருந்து பரம பிதாவுக்கு இதை ஒப்புக்கொடுக்கிறார். திவ்விய பலிபூசை நிறைவேற்றும் போது சர்வேசுரனுக்கு மெய்யான பலி ஒப்புக்கொடுக்கிறதில்லை என்று யாதாமொருவன் சொன்னால், அவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்பது திரிதெந்தீன் பொதுச் சங்கத்தின் தீர்மானம்.

திவ்விய பலிபூசை காணும் விதம்

அன்பார்ந்த பிள்ளைகளே!

நீங்கள் அதிகாலை உங்கள் வீட்டை விட்டு தேவாலயத்திற்கு பூசை காணப்போகும்போது, நமதாண்டவர் மரிப்பதற்கு முந்தின நாள் இராப்போசன நேரத்தில் ஏற்படுத்திய இரத்த சிந்தாத பலிபூசையையும், மறுநாள் கல்வாரி மலையில் நடந்த இரத்தம் சிந்தின பலியையும் தினந்தோறும் உலகமெங்கும் நமது பீடங்களில் புதுப்பிக்கப்பட்டுவரும் திவ்விய பலிபூசையையும் நினைவுகூர்ந்து தியானித்துக் கொண்டு செல்லுங்கள். பூசை நேரத்தில்; நீங்களும் குருவானவரும் சேர்ந்து பலி ஒப்புக்கொடுக்கிறீர்கள் என்பதை ஒருபோதும் மறக்க வேண்டாம். இதனாலேதான் குரு பூசையில் கை கழுவின பிற்பாடு விசுவாசிகளைப் பார்த்து 'சகோதரரே! என்னுடையவும், உங்களுடையதுமான பலியானது சர்வத்துக்கும் வல்ல பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கத் தக்கதாக மன்றாடுங்கள்" என்று வேண்டிக்கொள்கிறார்.

இதனாலேயே, பூசை நேரத்தில் நீங்கள் கிறீஸ்துநாதர் மூலமாயும், அவரோடும், அவரிலேயும் பரம பிதாவுக்கு இந்தப் பலியை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். இதைப் பற்றி கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக் கேளுங்கள்: 'உன் பாவங்களால் வந்த தேவ கோபாக்கினையை அமர்த்தும்படி நாம் சிலுவை மரத்தில் நம்மை முழுவதும் பரம பிதாவுக்குப் பலியாக

ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, நீயும் நாள்தோறும் பூசையில் உன் ஆத்துமத்தின்; சர்வ சத்துவத்தோடும், பற்றுதலோடும், உன்னால் கூடிய மன உற்சாகத்தோடும் நமக்கு உன்னைத் தானே பரிசுத்த திருப்பலியாக வலிய ஒப்புக்கொடுக்கக்கடவாய். நீ உன்னை முழுவதும் நமக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்கிறதல்லாது உன்னை நாம் வேறென்ன கேட்கிறோம்? உன்னையன்றி நீ வேறு என்னத்தையும் நமக்குக் கொடுத்தாலும், அது நமக்குத் தேவையில்லை. ஏனெனில், நாம் உன்னையே தேடுகிறோம் அல்லாமல் உன் காணிக்கைகளைத் தேடுகிறதில்லை" (கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரம் - நான்காம் புத்தகம்.8-ம்அதிகாரம்)

உத்தம விதமாய் பூசை காணும் வழியென்னவென்றால், குருவானவர் செய்யும் சடங்குகளின் அர்த்தங்களைக் கிரகித்து, அவர் சொல்லும் ஜெபங்களை நாமும் அவரோடு சேர்ந்து சொல்லுவதேயாம்.

திவ்விய பலிபூசையின் நோக்கங்கள் அல்லது நமது கடமைகள்

அர்ச். தாமஸ் அக்குவினாஸ் என்னும் பெரிய வேத சாஸ்திரியானவர் சொல்லும் பிரகாரம் நாம் செலுத்த வேண்டிய பிரதான கடமைகள் நான்கு.

1-வது தேவனுடைய அளவற்ற மகத்துவத்தை இடைவிடாது ஆராதித்து ஸ்துதித்து தோத்தரிக்க வேண்டிய கடமை.

2-வது. அவருடைய திவ்விய மகத்துவத்திற்கு விரோதமாய் நாம் கட்டிக்கொண்ட எண்ணற்றப் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டிய கடமை.

3-வது நாம் நாள்தோறும் அடையும் உபகாரங்களுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் செலுத்தும் கடமை.

4-வது சகல வரங்களுக்கும் ஊற்றாகிய அவரிடம் நாம் நமக்கு வேண்டியவைகளைக் கெஞ்சி மன்றாடும் கடமை.

இந்த நான்கு கடமைகளும் திவ்விய பலிபூசையில் உத்தம மேரையாய் செலுத்தப்படுகின்றதென்பது தேற்றம்

திவ்விய பலிபுசையின் மகத்துவம்

'திவ்விய பலிபுசையானது சர்வேசுரனுடைய நேசம் என்ற சமுத்திரம் முழுவதையும் அடக்கிய ஒரு பரம இரகசியம்" என்று உரைக்கிறார் அர்ச்.பிரான்சிஸ் சலேசியார். அது சர்வேசுரனுடைய களஞ்சியமென்றும், சிலுவையிலே கிறீஸ்துவின் மரணத்தினாலுண்டான பேறுபலன்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவு புசையிலும் உண்டு என்றும் கூறுகிறார் அர்ச். கிறிசோஸ்தம் அருளப்பர்.

'திவ்விய பலிபுசையானது சர்வேசுரனுடைய சகல அற்புதங்களிலும் அதிமேலான அற்புதமாவதோடு, அவர் செய்தருளிய சகல அற்புதங்களிலும், சுறுக்கமுமாம்" என்று வசனித்து இருக்கிறார் அர்ச். தாமஸ் அக்குவினாஸ்.

சகல சம்மனசுக்களும் தங்கள் நமஸ்காரங்களினால் சர்வேசுரனக்குக் கொடுத்திருக்கிற மகிமையையும் சகல மனிதரும் தங்கள் புண்ணியங்கள், ஜெபதவங்கள், பரித்தியாகங்கள், நற்கிருத்தியங்களினால் கொடுத்திருக்கிற மகிமையையும் ஒன்றாகக் கூட்டிப் பார்த்தாலும், இவையெல்லாம் ஒரேயொரு புசையினாற் சர்வேசுரன் அடைகிற மகிமைக்கு ஈடாகாது என்கிறார் அர்ச்.லிகோரியார்.

'திவ்விய பலிபுசையானது வெறும் ஆசார வார்த்தைகள் அல்ல. இது மகா பெரிய காரியம். இதற்கு மேலான கிருத்தியம் வேறில்லை. சம்மனசுக்கள் சிரம் பணிந்து ஆராதிக்கும் மனித கடவுள், பசாசுக்களை நடுநடுங்கச் செய்கிறவர். இவரை தமது சரீரத்துடனும் இரத்தத்துடனும் பலிபீடத்தில் இறங்கும்படி செய்வது திவ்விய பலிபுசையே" என்று வரைந்திருக்கிறார் கர்தினால் நியூமன்.

-வந். பிரான்சிஸ் திபுர்சியூஸ் ரோச் ஆண்டகை (தூத்துக்குடி,1942)